

NORSK LOVTIDEND

Utgitt etter offentlig tiltak ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 19	Utgitt 16 mai	1941
Innhold.		Side
Forordn. om forbud mot tilvirking, omsetning og utførsel av makrell		387
» om kinematografvedtekt for Bindal		388
» om skogoppsynet		388
» om varselkilter m. v. for regulering av ferdsele på gater og veier		391
» om opprettelse av et sentralkontor for skogbruk og virkeshusholdning		399
» om endring av politivedtekt for Aker		403
» om forandring i forskriftene om rasjonering av gummidekk m. v. til tråsykler		403
» om tilleggsbestemmelse til forskriftene om rasjonering av gummiringer for kjøretøyer, dekk og slanger		403
» om utbetaling av frilønn, ventelønn m. v. til offentlige tjenestemenn		404
» om endring av politivedtekt for Kristiansund		406
» om regulering av og byggevedtekter for Drammensveien 44 b og Thomles gate 4—6, Oslo		406
» om gjennomføring av husleieloven i Sarpsborg		407
» om at bygningsloven skal være gjeldende i Sylte, Norddal		407
» om opprettelse, overtagelse og utvidelse av bedrifter innen skogbruk og virkeshusholdning		407
» om tillegg til midlertidig forordning om omsetning av ved på Vestlandet		408

Forordning. (Handelsdepartementet.)

24 april.

§ 1. Det skal være forbudt å tilvirke, omsette og/eller utføre makrell som ilandbringes på kyststrekningen Svenskegrensen—Stadt, med mindre makrellen er kjøpt gjennom fiskerorganisasjonen Norges Makrellag S/L, Kristiansand S.

§ 2. Fiskeridirektøren og/eller Norges Makrellag S/L kan dispensere fra bestemmelsene i paragraf 1.

§ 3. Ved utførsel av makrell skal det forelegges Tollvesenet bevitnelse fra Norges Makrellag S/L eller den som laget måtte bemyndige dertil, om at makrellen er kjøpt gjennom laget eller at laget har samtykket i utførselen.

§ 4. Vedtektene for Norges Makrellag S/L skal til enhver tid være godkjent av Handelsdepartementet.

§ 5. Norges Makrellags virksomhet og regnskaper under-

24 april. kastes den kontroll og revisjon som Handelsdepartementet bestemmer.

§ 6. Overtredelse av denne forordning eller medvirking til eller forsøk på sånn overtredelse straffes med bøter.

§ 7. Denne forordning trer i kraft staks og gjelder inntil videre, dog ikke utover 30 juni 1941.

1 mai. **Forordning.** (Politidepartementet.)

Herved stadfestes vedtak av Bindal herredstyre, Nordland fylke, i møte 16 desember 1940 om kinematografvedtekt for herredet.

Vedtekten lyder så:

§ 1. Lensmannen bemyndiges til å avgjøre søknader om offentlig framsyning av kinematografbilder.

§ 2. For offentlig framsyning av kinematografbilder skal det svares avgift til kommunekassen med 10 % av bruttoinntekten av billettsalget. Avgiften innbetales til lensmannen som også foretar innkrevingen hvis den ikke blir betalt i rett tid.

§ 3. I tilfelle hvor framsyningen er fritatt for luksusskatt til staten eller framsyningen ikke skjer i ervervsøyemed, kan lensmannen sette ned avgiften til minimum kr. 2 for hver framsyning eller helt frafalle den.

2 mai. **Forordning om skogoppsynet.**

Med samtykke av der Reichskommissar für die besetzten norwegischen Gebiete og med hjemmel i Reichskommissars forordning av 28 september 1940 § 3, annet ledd, bestemmes følgende:

§ 1.

1. All skog er undergitt statens skogoppsyn, som utøves av Landbruksdepartementet som øverste skogoppsynsmyndighet ved Direktoratet for skogbruk, virkeshusholdning og jaktvesen. Landbruksdepartementet kalles i denne forordning skogstyret.

2. Med skog menes i denne forordning all mark som tjener til eller etter sin art eller beskaffenhet er bestemt til produksjon av tømmer eller andre skogsprodukter. I tvilstilfelle har skogstyret avgjørelsen.

§ 2. Skogoppsynet skal kontrollere at forskriftene i skogvernlovgivningen overholdes. Enn videre er skogstyret bemyndighet til under hensyn til samfunnets behov og skogeiernes særlige interesser å øve innflytelse på driften av skogene så at det kan oppnåes en størst mulig ytelse.

2 mai.

§ 3.

1. Til gjennomførelse av skogoppsynet benytter skogstyret seg av skogmestrene.
2. Til hjelp for skogmestrene kan det ansettes skogoppsynsmenn, som utøver skogoppsyn etter oppdrag fra skogmestrene og på vegne av dem.
3. Skogmestrene og skogoppsynsmennene er statstjenestemenn og får sin lønn av staten. De utnevnes av skogstyret og får sine instruksjoner av dette.
4. Skogstyret, i forståelse med de nødvendige andre departementer, bestemmer skogmestrenes og skogoppsynsmennenes utdannelse og eksamen, embeds- og yrkesbetegnelser og tjeneste- og yrkesantrekk.

§ 4.

1. Skogstyret deler landet i skogoppsynsdistrikter. Hvert skogoppsynsdistrikt ledes av en skogmester.
2. Hvis et fylke består av flere skogoppsynsdistrikter utpeker skogstyret en skogmester, der som fylkesskogmester leder skogmestrenes virksomhet i fylket, etter ensartede retningslinjer.
3. Skogstyret bestemmer hvor mange skogoppsynsmenn det skal ansettes til hjelp for skogmestrene, og i hvilke distrikter de skal tjenestgjøre.
4. I offentlige skoger utøves skogoppsynet av statens skogforvaltere. Disse kan av Landbruksdepartementet pålegges å lede oppsynet også for andre skoger. På den annen side kan skogstyret pålegge skogmestrene forvaltning av offentlige skoger ved siden av deres arbeid i skogoppsynets tjeneste.

§ 5.

1. Skogstyret oppnevner for hvert fylke et råd, som skal bistå fylkesskogmesteren (eller skogmesteren, i fylker hvor det bare er en skogmester) i hans arbeid. Skogstyret kan utnevne råd i de enkelte herreder til hjelp for de stedlige skogoppsynsorganer.
2. Medlemmer av rådene som skal være representanter for skogeierne, oppnevnes etter innstilling fra Norges skogeierforbund. Skogstyret utpeker rådenes formenn. Formannen og medlemmene kan avsettes av skogstyret. Formannen og medlemmene utøver sin virksomhet som æresverv. De får dog av staten erstatning for sine direkte utlegg.
3. Rådene har rådgivende myndighet.
4. Rådenes medlemstall fastsettes av skogstyret i forbindelse med oppnevningen.

- 2 mai. 5. Den som oppnevnes som medlem av et råd plikter å ta imot oppnevnelsen. Den som har vært medlem i 3 år i trekk kan dog kreve seg fritatt for vervet som rådsmedlem for de påfølgende 3 år.

§ 6. Kulturavgiften som skogeierne i henhold til skogvernloven av 12 februar 1932 § 34 skal betale, blir oppkrevd og forvaltet på den måte skogstyret bestemmer. Det må avlegges årlig regnskap over midlenes anvendelse for vedkommende fylkes råd.

§ 7. Den myndighet som skogvernlovgivningen tillegger skogrådene og herredenes oppsynsmenn, overoppsynet for fylket og dettes funksjonærer utøves av skogmestrene og av skogoppsynsmennene etter oppdrag fra skogmestrene.

§ 8.

1. Bestemmelser og pålegg som blir gitt av en skogmester eller av en skogoppsynsmann etter oppdrag av skogmesteren i henhold til skogvernlovgivningen eller i henhold til denne forordning, kan av dem som berøres derav påklages til skogstyret innen 1 måned etter at klageren har fått underretning om bestemmelsen eller pålegget.
2. Skogstyrets avgjørelse i en klagesak er endelig.
3. Klagen har ikke oppsettende virkning med mindre vedkommende skogmester, hvis avgjørelse påklages, eller skogstyret bestemmer det.
4. Gjelder klagen en skogoppsynsmanns avgjørelse, skal den alltid sendes om skogmesteren, som har adgang til å omgjøre beslutningen istedenfor å sende klagen til skogstyret.

Skogmesteren kan bestemme at klagen skal ha oppsettende virkning.

5. Før skogstyret treffer avgjørelse i en klagesak, skal det innhentes uttalelse fra den hvis avgjørelse angripes, samt fra vedkommende fylkes råd.

§ 9. Skogmestrene og skogoppsynsmennene skal, ved siden av å utøve skogoppsynet, også bistå skogeierne med råd og veiledning i driften av skogene.

§ 10. Det kan ikke reises erstatningskrav mot staten på grunnlag av bestemmelser og tiltak som blir gjort av skogstyret og av dettes befullmektigede, i henhold til skogvernlovgivningen og i henhold til denne forordning.

§ 11. Vedkommende fylkes- og herredskommune refunderer staten utgiftene ved skogoppsynet etter nærmere bestemmelse av skogstyret i samråd med Finans- og tolldepartementet.

Skogdirektoratet treffer nærmere bestemmelser til gjennomføring av denne forordning.

§ 12. Overtredelse av bestemmelsene i denne forordning 2 mai. eller av bestemmelser, forskrifter, påbud og forbud som er gitt i medhold av den, straffes med bøter inntil kr. 100 000.

For øvrig får bestemmelsene i § 40 i skogvernloven av 12 februar 1932 tilsvarende anvendelse.

§ 13. Denne forordning trer i kraft 1 juli 1941. Fra samme tid oppheves §§ 1 til 8 i lov om skogvern av 12 februar 1932.

Oslo 2 mai 1941.

Landbruksdepartementet.

Th. J. O. Fretheim.

R. J. Fuglesang.

Forordning. (Arbeidsdepartementet.)

2 mai.

Varselskilter og signaler for regulering av ferdselen på gater og veier.

I tilslutning til § 46, punkt 1, i de ved kongelig resolusjon av 27 mai 1938 fastsatte trafikkregler bestemmes — overensstemmende med et av veidirektøren framlagt forslag — at varselkilter og signaler som settes opp til regulering av ferdselen skal være utstyrt og anbrakt som nedenfor anført.

Kl. I. Varselssignaler — faresignaler skal være utstyrt og ha betydning som angitt i pl. 1.

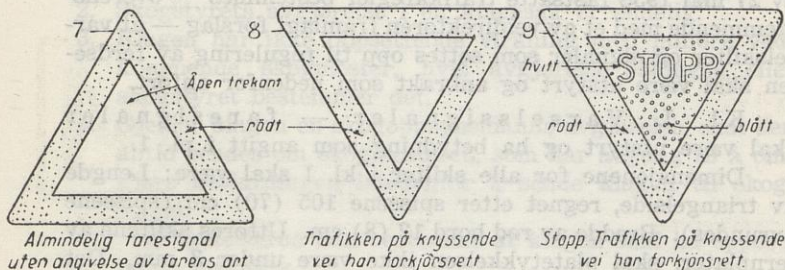
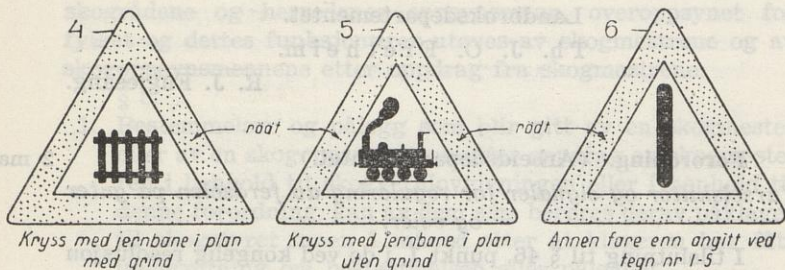
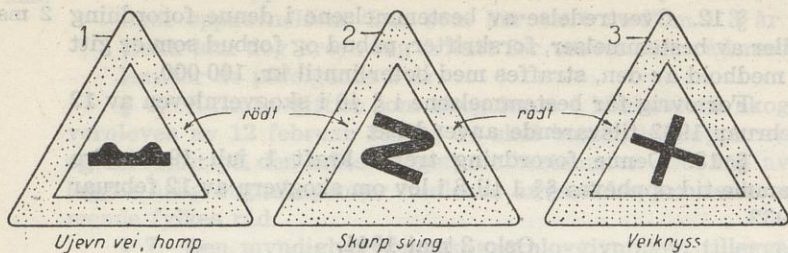
Dimensjonene for alle skilter i kl. I skal være: Lengde av triangelside, regnet etter spissene 105 (70) cm (spissene avrundes). Bredde av rød bord 12 (8) cm. Utføres skiltene av jernplater, skal platetykkelsen ikke være under 3 mm. Det kan også anvendes solid utførelse av tre. Skiltenes bakside males grå. Stangen utføres av T-jern 60 × 60 × 7 eller av mest mulig kvistfri boks (minste dimensjon 2½" × 2½") og gis sånn lengde at underkant av skiltet får en høyde over veibanen av minst 2 m. Stangen males helt rundt i avvekslende røde og hvite felter 25 cm høye. Hvor stangen skal innstøpes i fundamentkloss, gjøres enden av T-jern umalt i ca. 30 cm lengde og oppsplittet til 5 à 10 cm nedenfor de malte felter.

Ved nyoppsetting og ved fornyelse av skilter skal heretter den åpne trekant (skilt 7) ikke anvendes.

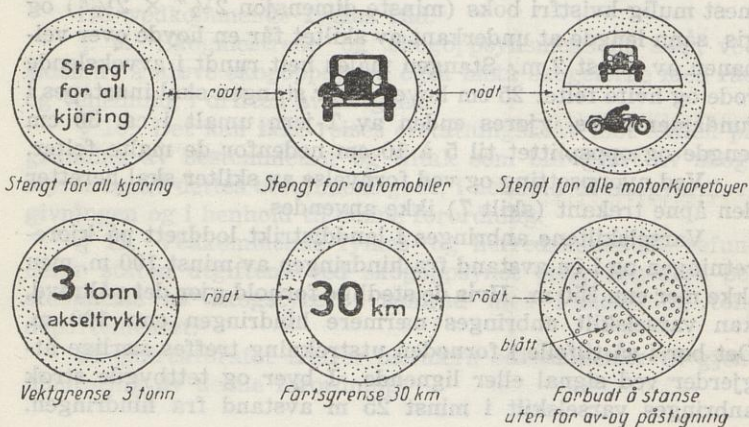
Varselskiltene anbringes i landdistrikt loddrett på kjøretretningen og i en avstand fra hindringen av minst 100 m, men ikke mer enn 250 m. Hvis de stedlige forhold gjør det påkrevd, kan varselskilt anbringes nærmere hindringen enn 100 m. Det bør i så tilfelle i fornøden utstrekning treffes særlige åtgjerder ved signal eller lignende. I byer og tettbygde strøk anbringes varselskilt i minst 25 m avstand fra hindringen.

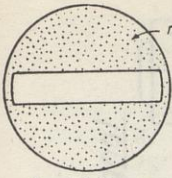
Kl. I. Varselsignaler - Faresignaler

Pl. 1.

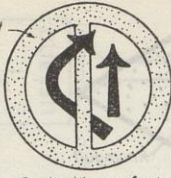

Kl. II A. Forbudsskiltet

Enveiskjøring
Innkjøring forbudt

Forbikjøring forbudt

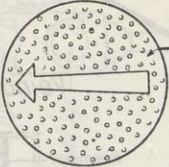

Forbudt
å bruke lydsignal

Parkering forbudt

B. Andre påbud

Påbudt kjøretning

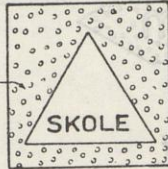

Stans for tollstasjon

Kl. III. Tegn som gir opplysning, rettledning

Parkeringsplass

Kjør forsiktig

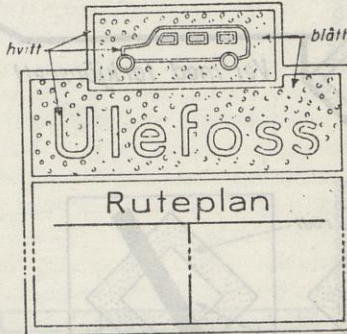
Motorkjøretøyplass

Kromgull

Stedsskilt

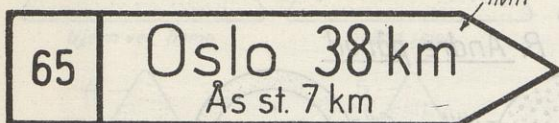

Rutebilstopp

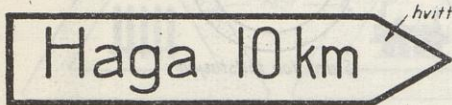
Riksvei

kromgult

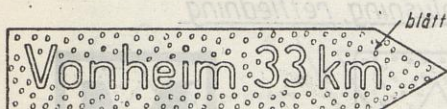
Fylkesvei

hvitt

Herredsvei

hvitt

Privat vei

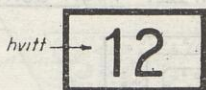
blått

Veinummerskilt

Riksvei

kromgult

Fylkesvei

hvitt

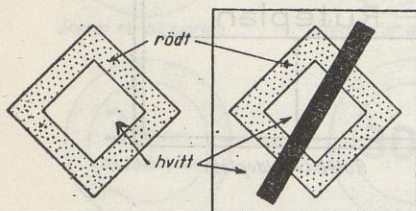
Forkjørsrett

hvitt

Vei med forkjørsrett

rødt

Forkjørsrett Forkjørsrett opphevet

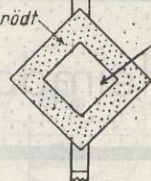
rødt

hvitt

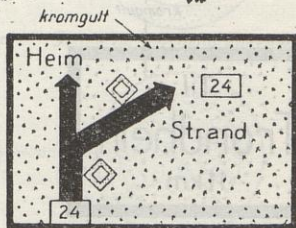
kromgult

rødt

hvitt

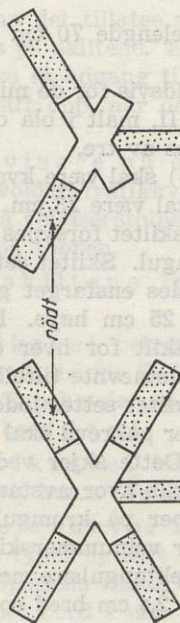

kromgult

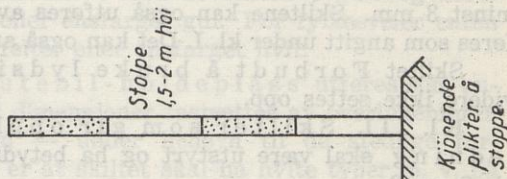
Orienteringstavle

Jernbane-planoverganger

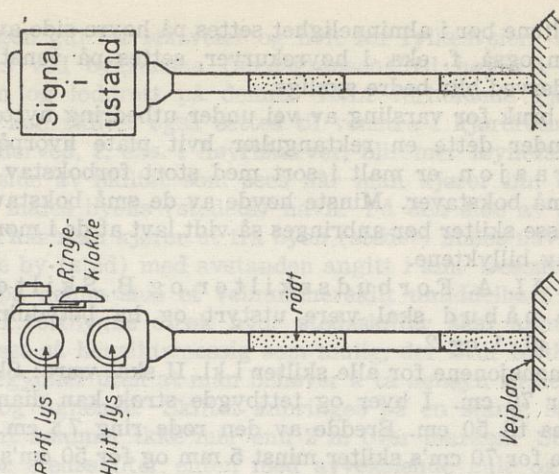
Varselmerker

Stoppepunkt

Lys-signal

Planovergang stadig bevakt eller utstyrt med grindene eller veibommen.

Ubevakt planovergang uten grindene eller veibommen, eller planovergang utstyrt med særskilte lys-signalen for veitrafikk.

2 mai. Skiltene bør i alminnelighet settes på høyre side av veien, men kan også, f. eks. i høyrekurver, settes på venstre side når de derved blir bedre synlige.

Til bruk for varsling av vei under utbedring nyttes skilt 6 og under dette en rektangulær hvit plate hvorpå ordet *Reparasjon* er malt i sort med stort forbokstav og for øvrig små bokstaver. Minste høyde av de små bokstaver 100 mm. Disse skilter bør anbringes så vidt lavt at de i mørke blir belyst av billyktene.

Kl. II. A. Forbudsskilter og B. Skilter for andre påbud skal være utstyrt og ha betydning som angitt i pl. 1 og 2.

Dimensjonene for alle skilter i kl. II skal være: Skiltenes diameter 70 cm. I byer og tettbygde strøk kan diameteren nedsettes til 50 cm. Bredder av den røde ring 7,5 cm. Plate-tykkelse for 70 cm's skilter minst 5 mm og for 50 cm's skilter minst 3 mm. Skiltene kan også utføres av tre. Stangen utføres som angitt under kl. I. Det kan også anvendes solide rør.

Skiltet Forbudt å bruke lydsignal skal inntil videre ikke settes opp.

Kl. III. Skilter som gir opplysning, rettledning skal være utstyrt og ha betydning som anført i pl. 2 og 3.

Skilt for parkeringsplass skal ha sidelengde 50 cm og

Skilt for skole skal ha sidelengde 70 cm — i by og tettbygde strøk 50 cm.

Platetykkelse 3 og 5 mm — henholdsvis for de mindre og de større skilter. Stangen som for kl. II, malt i blå og hvite felter. Skiltene og stengene kan utføres av tre.

Skilt for møteplass (pl. 2) skal være kvadratisk med sidelengde 35 cm. Bokstavet M skal være 23 cm høyt og 23 cm bredt. Bokstavet males sort og skiltet forsynes med en 2 cm bred sort bord. Bunnfargen kromgul. Skiltet settes opp på en tilstrekkelig høy stang som males ensfarget gul eller med avvekslende sorte og gule felter 25 cm høye. Det kan etter omstendighetene settes opp et skilt for hver ende av møteplassen eller ett skilt i midten. I sistnevnte tilfelle males bokstavet på begge sider av skiltet. Skiltet settes loddrett på kjøreretningen. I den utstrekning det er påkrevd skal avstanden til neste møteplass være angitt. Dette skjer ved at det under møteplassskiltet settes opp et skilt hvor avstanden (f. eks. 200 m) er påmalt med sorte typer på kromgul bunn. Skiltets dimensjoner som er angitt for veinummerskilt.

Stedsskilter (pl. 2) utføres rektangulære med høyde 65 cm og bredde 1 m. Sort påskrift og 2,5 cm bred sort bord.

2 mai.

Bunnfargen gul for riksveier og hvit for fylkesveier. Skiltet anbringes ved bygrensen (stedsgrensen) til høyre i kjøre-retningen og loddrett på denne. Hvor forholdene gjør det ønskelig kan skiltet også settes til venstre i kjøreretningen, når det derved, f. eks. i høyrekurver, blir mer iøynefallende. På den side av skiltet som sees når man kjører inn i byen (stedet) males byens (stedets) navn. På den side av skiltet som sees når man kjører ut fra byen (stedet) males navnet på nærmeste by (sted) med avstanden angitt i km. Dessuten anbringes på denne side et veinummerskilt umiddelbart under skiltet. I tettbygde strøk hvor stedsskilter skal anbringes, settes disse så hensiktsmessig som mulig, der hvor tettbebyggelsen begynner uten at man behøver å ta hensyn til herredsgrenser og lignende. Skiltet anbringes på en stang, så dets underkant kommer ikke mer enn 2 m over marken. Stangen males for stedsskilter enten med avvekslende gule og sorte felter, 25 cm høye, eller ensfarget gul. For fylkesveier enten med sorte og hvite felter eller ensfarget hvit.

Skilt for rutebil-holdeplass utføres som angitt i pl. 2. Skiltets dimensjoner fastsettes av overingeniøren for fylkets veivesen — under hensyn til de stedlige forhold. Hovedregelen er at skiltet skal ha hvite typer m. v. på blå bunn, men bilruter som har særskilte farger på sitt vognmateriell m. v. kan tillates å bruke disse på holdeplassskiltene. Videre kan det tillates at ruteinnehaverens navn eller merke anbringes på skiltene. Endelig kan i særskilte tilfelle bilruteinnehavere få adgang til fortsatt å anvende skilter som allerede er satt opp, når de er tydelige og har et tiltalende utseende.

Veivisere på offentlig vei anbringes sånn at de ikke volder trafikkvanskeligheter. Veikrysets navn anbringes på veiviserstolpen. Nye veivisere skal ha navneskiltet anbrakt på toppen.

Veiskiltene (pl. 3) skal anbringes ca. 2 m over veibanen.

Riksvei betegnes med sorte typer og sort bord på kromgul bunn. Skiltets høyde 33,3 cm. Spissens vinkel 60°. Typehøyder 15 — 10 cm og 8 — 5,5 cm. Bredde av sort bord 1,2 cm.

Fylkesvei betegnes med sorte typer og sort bord på hvit bunn. Veiskiltets dimensjoner som for riksveier.

Herredsvei har ikke veinummer og betegnes med sorte typer og sort bord på hvit bunn. Skiltets høyde 20 cm. Spissens vinkel 60°. Typehøyden 10,5 — 7 cm. Bredde av sort bord 1 cm.

2 mai Privatvei betegnes med hvite typer på blå bunn. Veiskiltets dimensjoner som for herredsvei.

For riksvei og for fylkesvei anføres på veiskiltet et fjernere og et nærmere veikryss eller viktig punkt på vedkommende vei med avstanden angitt som regel i hele kilometer, hvor spesielt ønskelig med ett desimal.

Navn på sted som ikke ligger ved vedkommende vei, kan med sitt kilometertall i tilfelle plasseres på et særskilt veiskilt uten veinummer.

Orienteringstavler og andre særskilte utførelser av veivisere kan anvendes når de i hvert enkelt tilfelle er godkjent av veidirektøren. Sånne særskilte utførelser avpasses etter de stedlige forhold og innen nærværende bestemmelsers ramme.

Veinummerskilter (pl. 3) utføres rektangulære med høyde av skiltet 18 cm. For riksveier anvendes sorte tall og sort bord på kromgul bunn. For fylkesveier anvendes sorte tall og sort bord på hvit bunn. Tallenes høyde 10,5 cm. Skiltets bakside grå.

Nummerskiltene settes opp til rettledning for trafikken. Avstanden mellom skiltene bør ikke være mer enn 2 km. Telegrafverket har gitt tillatelse til å sette opp disse skilter på telegrafstolpene. Skiltene må i tilfelle ikke stå fritt ut fra stolpen, men bøyet etter denne og festet i alle 4 hjørner. Utføres skiltene av tre, tillempes befestigelsen på mest hensiktsmessige måte. Veinummerskiltene må festes så de bare kan leses fra en kjøreretning. Telegrafstyret har satt som betingelse for den nevnte tillatelse at hvis det skulle vise seg at noe skilt senere må flyttes av hensyn til telegrafverkets utnyttelse av stolpene, må sånn flytning foretas av veivesenet enten til annet sted på stolpen eller til annen stolpe. For så vidt det skulle vise seg hensiktsmessig å anbringe skiltene på stolper tilhørende privat selskap eller person, må eierens samtykke på forhånd innhentes. Veinummerskiltet kan også anbringes på annen hensiktsmessig måte.

Veivisere for privat vei kan anbringes innenfor 25 m's grensen fra offentlig vei. De bør som regel bekostes av den som ønsker skiltet oppsatt.

Skilt som angir forkjørersrett skal være utstyrt og anbrakt som angitt i pl. 3. I byer oppsettes forkjørerskilter som er 50 cm brede målt over spissene. Bunnfarge hvit og bredde av den røde bord 7 cm. Stenger som angitt under kl. I. I landdistriktene angis forkjørersveiene ved at det på vedkommende veis veiskilter anbringes et forkjørerskilt som måler 18 cm over spissene og som har hvit bunnfarge og en 3 cm bred rød bord. Veiviserskiltets sorte bord føres utenom

firkanten. Skiltet anbringes over eller under veiskiltet og sånn 2 mai. at det blir mest mulig synlig. I landdistrikt anbringes dessuten i fornøden utstrekning den 50 cm's firkant umiddelbart under veinummerskiltene.

Skilt som angir at forkjørsretten er opphevd (pl. 3) består av den 50 cm's firkant malt på en kvadratisk plate 65 × 65 cm. Bunnfarge hvit. Firkanten skal være gjennomstrøket av en 2,5 cm bred sort strek som danner en 30° vinkel med vertikalen. Stang som for kl. I.

Departementet godkjenner de i pl. 4 gjengitte varsel-skilter og signaler ved kryssing av vei og jernbane.

For samtlige skilter som er påført stedsnavn gjelder at skrivemåten må være overensstemmende med gjeldende bestemmelse. I tvilstilfelle må Kirkedepartementets uttalelse innhentes gjennom Veidirektoratet.

Veidirektøren fastsetter de fargetoner av rødt, blått og kromgult som skal anvendes.

Om ønskes kan ferdige skilter med eller uten stolper bestilles gjennom Veidirektoratet og likeledes ferdiglaget maling i bokser.

Det er forutsatt at de ovenfor omhandlede skilter i landdistriktene ikke oppsettes uten etter bestemmelse eller godkjenning av overingeniøren for veivesenet i fylket som også fastsetter plasseringen og eventuelt avstanden fra veibanen.

Ved ikrafttredelsen av disse bestemmelser bortfaller bestemmelsene i Arbeidsdepartementets rundskrivelse av 8 juni 1938 og 25 mars 1939 til fylkesmennene om varsel-skilte m. v.

Veiskilte og veinummerskilte som allerede er satt opp etter den foran nevnte rundskrivelse av 8 juni 1938, kan som en foreløpig foranstaltning bibeholdes når de ommales med de riktige farger. Forkjørsveiene skal dog straks utstyres med forskriftsmessige skilte. Oppsettingen av manglende veiviser-skilte og veinummerskilte forutsettes fullført innen 1 juli 1941.

Innen 2 år fra i dag skal alle varsel-skilte og signaler for regulering av ferdselen på gater og veier ha dimensjoner og være utstyrt som ovenfor angitt.

Forordning om opprettelse av et sentral- 3 mai. kontor for skogbruk og virkeshusholdning.

Med samtykke fra der Reichskommissar für die besetzten norwegischen Gebiete og med hjemmel i Reichskommissars forordning av 28 september 1940 § 3, annet ledd, og i forståelse med Forsyningsdepartementet fastsettes følgende:

3 mai. § 1.

1. Landbruksdepartementet oppretter et sentralkontor for skogbruk og virkeshusholdning med sete i Oslo, som Landbruksdepartementet benytter seg av for å gjennomføre de oppgaver som på skogbrukets og virkeshusholdningens område påligger departementet.

2. Skogdirektøren har den øverste ledelse av kontoret. Til kontoret knyttes et råd som består av 2 representanter for skogbruket og 2 for virkeshusholdningen. Skogdirektøren innkaller rådet og leder dets møter.

§ 2.

1. Landbruksdepartementet ansetter kontorsjef og de nødvendige funksjonærer ved kontoret. Disse kan også avskjediges av Landbruksdepartementet.

2. Landbruksdepartementet oppnevner rådets medlemmer. Oppnevnelser kan tilbakekalles av Landbruksdepartementet.

3. Skogdirektøren kan i særlige tilfelle tilkalle representanter for de forskjellige grupper innen skogbruket og virkeshusholdningen til rådslagning.

4. Omkostningene med sentralkontoret bæres av staten.

5. Vervet som medlem av rådet er ulønt. Medlemmene har dog krav på å få dekket sine reise- og kostutgifter etter gjeldende regulativ for offentlige tjenestemenn.

§ 3.

1. Innen rammen av generelle instruksjoner fra Landbruksdepartementet eller etter spesielle pålegg fra dette skal sentralkontoret treffe bestemmelser for å regulere tilgangen og avsetningen av skogbrukets og virkeshusholdningens produkter i den utstrekning det er nødvendig for å tjene samfunnets og de felles økonomiske interesser.

2. Sentralkontoret kan i dette øyemed gi pålegg til personer og bedrifter i skogbruket og virkeshusholdningen; for cellulose-, tremasse-, papir- og trevareindustrien dog bare i den utstrekning de anvender tre som råmateriale i tilvirkningen.

3. Sentralkontoret kan med Landbruksdepartementets samtykke helt eller delvis overdra sin myndighet til andre, som da er forpliktet til å utføre sentralkontorets pålegg.

§ 4.

1. De under § 3, punkt 2, nevnte personer og bedrifter er forpliktet til

- a. å etterkomme pålegg av sentralkontoret med hjemmel i § 3, punkt 2, eller av noen som er bemyndiget etter § 3, punkt 3,

b. på forlangende å gi sentralkontoret eller noen som dette har bemyndiget opplysninger om sin virksomhet, særlig med hensyn til bedriftens art og omfang, avsetning, behov for råmaterialer, beholdninger m. v.,

c. å gi den som er bemyndiget dertil av sentralkontoret adgang til å besiktige og undersøke bedriften så vel som dens regnskapsbøker i den utstrekning det er nødvendig for at kontoret kan fylle sin oppgave.

2. Sentralkontoret og dets organer og bemyndigede har taushetsplikt med hensyn til innretninger og bedriftsforhold som de ved opplysninger fra eller besiktigelse av bedriften får kunnskap om, og denne kunnskap må ikke benyttes utenfor tjenestlige anliggender.

§ 5. Når det er nødvendig av hensyn til samfunnets og de felles økonomiske interesser kan sentralkontoret gjennom politiet beslaglegge tømmer og andre skogprodukter. Sentralkontoret kan kreve det beslaglagte avgitt til fordel for staten, fylkeskommuner, herreds- og bykommuner og private.

Enhver rettslig forføyning over det beslaglagte er i dette tilfelle ugyldig, og det må ikke uten samtykke fra den myndighet som har foretatt beslagleggingen flyttes fra det sted hvor det er lagret, eller forføyas over på annen måte. Eieren plikter å dra omsorg for det beslaglagte.

Sentralkontoret kan også i enkelte tilfelle ekspropriere det beslaglagte.

Beslagleggingen eller avståelsen kan gjennomføres før det er fastsatt erstatning. Denne beregnes etter gjeldende prisforskrifter.

§ 6.

1. Skogbruket omfatter i denne forordning alle personer og bedrifter som kan selge skogprodukter av egen produksjon i det åpne marked. Herfra unntas salg fra skog som står under statens forvaltning. Som salg i det åpne marked regnes også det at en skogeier gir en annen fysisk eller juridisk person rett til drift i sin skog, hva enten retten omfatter en engangsdrift eller den utøves gjennom et lengre tidsrom. Unntatt er hogstrett som bare omfatter hogst til husbruk og gårdsfornødenhet. Når virke overtas til eget bruk eller til bruk for funksjonærer og arbeidere som er ansatt i vedkommende skogeiers tjeneste, får forordningen ikke anvendelse.

2. Virkeshusholdningen omfatter i denne forordning:

I. Alle personer, bedrifter, foretagender og mellommenn (kommisjonærer, handelsrepresentanter, agenter, meglere) som er beskjeftiget i følgende næringsgrener:

a. Engros- og detaljhandel med tømmer, skurlast og halvfabrikata av tre.

- 3 mai.
- b. Handel med gruvetømmer og rundlast.
 - c. Handel med celluloseetømmer.
 - d. Handel med ved.
 - e. Handel med andre skogprodukter unntatt skogsplanter og skogsfrø.
 - f. Annen handel med tømmer, skurlast og halvfabrikata av tre.

De i punkt a—f oppregnede produkter omfatter så vel produkter av innenlandsk som av utenlandsk opprinnelse.

II. Alle personer, bedrifter og foretagender, der som hoved- eller binæring fremstiller og avsetter:

- a. Skurlast (sagbruk og sirkelsager).
- b. Høvlet trelast (høvlerier).
- c. Finér (finérfabrikker).
- d. Kryssfinér (kryssfinérfabrikker).
- e. Sviller og master.
- f. Andre varer av trehalvfabrikata så som
 - 1. kassebord, ferdige kasser og kassedeler,
 - 2. tønnebunner,
 - 3. fiberplater (isolerings- og bygningsplater laget av tremasse, tremel, sagflis, treull og lignende med eller uten bruk av bindemidler),
 - 4. parkettstavemner og kosteskaftemner.

III. Cellulose-, tremasse- og papirindustrien.

IV. Bedrifter og personer der som hoved- eller binæring fremstiller varer av tre og omsetter disse på markedet (trevareindustrien), og som ikke er spesielt nevnt under punkt II.

For bedrifter og personer som driver forskjelligartet virksomhet omfattes de av forordningen bare for den del av virksomheten som kommer inn under oppregningen i denne paragraf.

§ 7. Personer, bedrifter og foretagender som er nevnt under § 6 og som regelmessig pleier å selge produkter som der nevnt i det åpne marked, skal innen 28 juni 1941 anmelde bedriften til sentralkontoret.

§ 8. Overtredelse av bestemmelsene i denne forordning og av de pålegg som blir gitt i medhold av denne, straffes med bøter inntil kr. 100 000 eller med fengsel inntil 6 måneder eller med begge deler. Er overtredelsen begått under utøving av ervervsvirksomhet, kan retten til å drive denne fradømmes den skyldige for en tid av fra 1 uke til 5 år.

Forsøk straffes som fullbyrdet overtredelse.

Er en overtredelse begått av noen som har handlet på

vegne av et selskap eller en annen juridisk person, kan bøte- 3 mai.
straff og tap av retten til å drive ervervsvirksomhet idømmes
også den som det er handlet på vegne av.

Oslo 3 mai 1941.

Landbruksdepartementet.

Th. J. O. Fretheim.

R. J. Fuglesang.

Forordning. (Politidepartementet.)

3 mai.

Herved stadfestes vedtak av 4 april 1941 av ordføreren i
Aker herred, Akershus fylke, om endring av politi-
vedtekten § 16, 1 ledd.

Etter endringer lyder § 16, 1 ledd så:

Hunder som er biske eller volder støy eller ulempe enten
ved å gjø på mennesker, dyr eller kjøretøyer eller på annen
måte forstyrrer den alminnelige fred og orden på offentlig vei,
skal eieren eller besitteren etter politiets nærmere bestemmelse
holde bundet, forsynt med forsvarlig munnkorg eller besørge
fjernet fra strøket. Det samme gjelder hunder som politiet
finder kan være farlige på grunn av størrelse eller rase.

Forordning. (Forsyningsdepartementet.)

3 mai.

I Forsyningsdepartementets forskrifter av 19 september
1940 om rasjonering av gummidekk og gum-
mislanger til tråsykler gjøres følgende forand-
ringer:

§ 2 skal lyde:

Direktoratet for industriforsyning kan forandre forskrif-
tene og gjøre unntak fra dem.

§ 3 skal lyde:

Overtredelse av forskriftene eller av forskrifter gitt i
medhold av § 2 medfører straff og inndraing på den måte som
bestemt i lov nr. 5 av 14 mai 1917 § 8, jfr. Administrasjons-
rådets vedtak av 19 september 1940.

Forordning. (Forsyningsdepartementet.)

3 mai.

I Forsyningsdepartementets forordning av 3 desember
1940 om tilleggsbestemmelser til forskrif-
tene om rasjonering av gummiringer til
bruk for kjøretøyer, dekk og slanger, skal
§ 1 lyde slik:

§ 1. Eier av motorvogn med kjøretillatelse skal sørge for
å få innført i gummiringkort fabrikat, fabrikasjonsnummer,

- 3 mai. dimensjon og lignende på dekk og slanger (inklusive reserve-dekk) som vognen er utstyrt med.

Det er forbudt å kjøre motorvogn uten å ha gummiringkortet med seg under kjøringen, i den stand forskriftene krever.

Direktoratet for industriforsyning kan gjøre reglene om gummiringkort gjeldende for andre kjøretøyer.

- 5 mai. **Forordning om utbetaling av frilønn, ventelønn m. v. til offentlige tjenestemenn.**

§ 1. Reglene i denne forordning gjelder for de offentlige tjenestemenn som blir avskjediget eller stillet til disposisjon i samsvar med forordning av Reichskommissar for de besatte norske områder av 4 oktober 1940.

§ 2. Embetsmenn og andre statsfunksjonærer som blir avskjediget kan tilstå arbeidsfri lønn — frilønn — etter reglene nedenfor.

§ 3. Frilønnen beregnes på grunnlag av vedkommende tjenestemanns faste lønn i statens tjeneste den dagen han får avskjed. Til fast lønn skal regnes alders-, dyrtids- og reguleringstillegg og lignende for stillingen samt fritt hus, lys, brensel m. v., såfremt det for slike ytelser ikke blir gjort fradrag i kontantlønnen. Finansdepartementet fastsetter hva verdien av slike ytelser skal regnes til.

Personlige tillegg skal ikke regnes med i den faste lønnen, heller ikke godtgjørelse som skal dekke utgifter som er forbundet med vedkommende stilling.

Når dyrtids- eller reguleringstillegg for den stilling vedkommende hadde ved avskjedigelsen, blir revidert, skal frilønnen omregnes tilsvarende.

Ved beregning av frilønnen avrundes den beregnede faste lønnen oppad til nærmeste hele 100 kr.

§ 4. Frilønnen fastsettes av vedkommende statsråd. Når den etter § 3 beregnede faste lønn er kr. 6 000 årlig eller lavere, skal frilønnen i alminnelighet fastsettes til 40 prosent av den faste lønn tillagt pensjonsinnskottet for stillingen da vedkommende ble avskjediget.

For høyere fast lønn reduseres proSENTSatsen med 0,2 for hvert 100 kr. som lønnen overstiger kr. 6 000 årlig. For fast lønn kr. 11 000 årlig og høyere er proSENTSatsen 30.

Etter at pensjonsinnskottet er trukket fra, skal frilønnen utgjøre minst kr. 1 500 for året. Er stillingen i statens tjeneste kun en bistilling, kan frilønnen nedsettes under denne minimumsgrense eller helt bortfalle.

lønnen,
omnnes fullt
sinnskottet.

5 mai.

§ 5.

1. Ved fastsettelsen av frilønnen kan med samtykke av Innenriksstatsråden reglene i § 4 fravikes når tjenestemannens forsørgingsbyrde eller andre særlige forhold gjøre det rimelig.
2. Ved utbetaling av frilønn kan det gjøres fradrag for inntekt vedkommende har i annet arbeid eller for inntektsøkningen i annet arbeid etter avskjedigelsen.

§ 6.

1. Frilønnen løper fra den dagen vanlig lønnsutbetaling til vedkommende hører opp.
2. Frilønnen løper så lenge vedkommende statsråd bestemmer, dog minst i 3 år etter avskjedigelsen når ikke særlige grunner taler mot det.
3. Etter utløpet av den etter punkt 2 fastsatte tid kan vedkommende statsråd bestemme at utbetaling av frilønn skal fortsette — med uforandret eller nedsatt beløp — hvis vedkommende på tilfredsstillende måte godtgjør at han til stadighet har søkt arbeid uten å få noe varig.

Det samme gjelder hvis vedkommende har mindre enn 3 år igjen til aldersgrensen for den stillingen han ble avskjediget fra, eller på grunn av sin alder eller andre personlige omstendigheter må antas å ha vanskelig for å skaffe seg varig arbeid.

4. Frilønnen hører i alle tilfelle opp ved utgangen av den måned hvori vedkommende dør, reiser for å bosette seg i annet land eller når han oppnår pensjon av Statens pensjonskasse eller annen offentlig pensjonskasse.

§ 7.

1. Overgangen fra lønn til frilønn medfører ingen endring i forholdet til Statens pensjonskasse eller annen offentlig pensjonskasse.

Innskottet i pensjonskassen blir som bestemt for den stilling vedkommende ble avskjediget fra og kan på vegne av pensjonskassen holdes tilbake ved utbetaling av frilønnen.

2. Når frilønnen hører opp, betraktes tilfellet i forholdet til pensjonskassen som vanlig avgang fra aktiv tjeneste.

§ 8.

Avgjerden om frilønnen, størrelsen av den, den tid den skal løpe, vedtak om fortsatt utbetaling etter § 6, 3 m. v., skal i hvert enkelt tilfelle godkjennes av Finansstatsråden.

§ 9.

Embetsmenn og andre statstjenestemenn som blir stillet til disposisjon, tilstås arbeidsfri lønn — ventelønn — etter reglene nedenfor.

§ 10.

Ventelønnen fastsettes av vedkommende statsråd. Når den etter § 3 beregnede faste lønn er kr. 6 000 årlig

5 mai. eller lavere, skal ventelønnen i alminnelighet fastsettes til 60 prosent av den faste lønn tillagt pensjonsinnskottet for stillingen da vedkommende ble stillet til disposisjon.

For høyere fast lønn reduseres prosentsatsen med 0,2 for hvert 100 kr. som lønnen overstiger kr. 6 000 årlig. For fast lønn kr. 11 000 årlig og høyere er prosentsatsen 50.

Etter at pensjonsinnskottet er trukket fra, skal ventelønnen utgjøre minst kr. 1 500 for året.

§ 11. Reglene i §§ 5, 6, 1 og 6, 4, 7, 1 og 8 gjelder på tilsvarende måte for ventelønnen.

Ventelønnen hører i alle tilfelle opp når vedkommende blir tilsatt i offentlig stilling.

§ 12. For kommunale tjenestemenn som blir avskjediget eller stillet til disposisjon gjelder reglene i §§ 2—7 og 9—11 med de endringer som følger av gjeldende lønsregulativ, pensjonsreglement m. v. i kommunen.

Avgjerd om frilønn eller ventelønn, størrelsen av den, den tid den skal løpe, vedtak om fortsatt utbetaling etter § 6, 3 m. v. skal i hvert enkelt tilfelle godkjennes av Innenriksstatsråden.

Oslo 5 mai 1941.

Finansdepartementet.

E. Sandberg.

R. J. Fuglesang.

5 mai. **Forordning.** (Politidepartementet.)

Herved stadfestes vedtak av ordføreren i Kristiansund i byrådets møte 6 mars 1941 om endring av § 61, 2 ledd, i politivedtekten for Kristiansund.

Etter endringen lyder § 61, 2 ledd, så:

Likeså er grunneierne pliktige til etter politiets påbud å bortføre is og svull av fortau og rennestein og besørge sandpåstrøing. Grunneierne er ved inntredende tøvær pliktige til å holde rennestein og kloakksluk opphugget.

6 mai. **Forordning.** (Innenriksdepartementet.)

Herved stadfestes vedtak av ordføreren i Oslo 29 april 1941 om regulering av Drammensveien 44 b og Thomles gate 4—6 i Oslo.

Videre stadfestes ordførerens vedtak om at vedtekter til byplanen Vestre bydel I skal gjelde også for den ovennevnte regulering. Vedtektené er tatt inn i Norsk lovtidend, 1 avdeling 1940 side 595.

Forordning. (Sosialdepartementet.)

6 mai.

Med dette blir det gitt stadfesting på vedtak av ordføreren i Sarpsborg 19 april 1941 til vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Sarpsborg, jfr. § 41 i lov om husleie av 16 juni 1939.

Vedtekta lyder så:

1. Reglene i kapitel 7 i lov om husleie skal gjelde i Sarpsborg kommune.
2. Unnataket i § 38, tredje ledd, skal ikke gjelde for familier med barn under 16 år som bor på et rom.
3. Reglene i § 13, første og annet ledd, og § 18, første ledd, skal være ufravikelige.

Forordning. (Innenriksdepartementet.)

7 mai.

Med dette vert bygningslova frå 22 februar 1924 gjort gjeldande for Sylte i Norddal herad, Møre og Romsdal fylke, innafør desse grensor:

Mot vest til elva, mot nord går grensa til K. L. Rødseth si sag og grensa mot utmarka, mot aust langs fjellfoten, mot sør er sjøen grense.

Forordning om opprettelse, overtagelse og utvidelse av bedrifter innen skogbruk og virkeshusholdning. 9 mai.

Med samtykke fra der Reichskommissar für die besetzten norwegischen Gebiete og med hjemmel i Reichskommissars forordning av 28 september 1940 § 3, annet ledd, fastsettes følgende:

§ 1. Uten Landbruksdepartementets samtykke er det forbudt:

1. Å opprette, gjenopprette, utvide og flytte, eller ved kjøp, bytte, leie eller på annen måte overta foredlings- og fordelingsbedrifter innen skogbruket og virkeshusholdningen, herunder også bedrifter til fremstilling av trekull, tre-tjære og gassgeneratorved.
2. Å skifte ut maskiner i bedrifter av den art som er omhandlet i punkt 1.

Landbruksdepartementets samtykke er ikke nødvendig til gjenoprettelse av en bedrift når driften tas opp igjen etter mindre enn et års driftsstans.

§ 2. Bedrift av den art som er nevnt i § 1 og som er opprettet etter 8 april 1940, må innhente samtykke fra Landbruksdepartementet for å kunne fortsette driften.

§ 3. Som utvidelse av en bedrift regnes også sammen-

9 mai. slutning av flere bedrifter og innordning av bedrifter som underavdelinger av andre.

§ 4. Landbruksdepartementet kan treffe bestemmelser om omfanget av og utnyttelsen av bedrifter som er nevnt i § 1.

§ 5. Landbruksdepartementet kan overdra sin myndighet etter §§ 1, 2 og 4 til sentralkontoret for skogbruk og virkeshusholdning, og gi nærmere forskrifter om gjennomføringen av forordningens bestemmelser.

§ 6. Det kan ikke reises krav om erstatning på grunnlag av avgjørelser og bestemmelser gitt av Landbruksdepartementet eller sentralkontoret for skogbruk og virkeshusholdning i medhold av denne forordning.

§ 7. Cellulose-, tremasse-, papir-, papp- og trevareindustrien omfattes ikke av bestemmelsene i denne forordning.

§ 8. Forsettlig og uaktsom overtredelse av bestemmelsene i denne forordning straffes med bøter opp til kr. 100 000 eller med fengsel inntil 6 måneder, eller med begge deler.

Er overtredelsen begått under utøving av ervervsvirksomhet, kan retten til å drive denne fradømmes den skyldige for en tid av fra 1 uke til 5 år.

Er en overtredelse begått av noen som har handlet på vegne av et selskap eller en annen juridisk person, kan bøtestraff og tap av retten til å drive ervervsvirksomhet idømmes også den som det er handlet på vegne av.

Oslo 9 mai 1941.

Landbruksdepartementet.

Th. J. O. Fretheim.

R. J. Fuglesang.

13 mai. **Forordning** om tillegg til midlertidig forordning av 27 mars 1941 om omsetning av ved på Vestlandet.

§ 1. Fylkesmannen kan bestemme at ved som produseres for salg til husbruk innenbygds i de kommuner som er nevnt i § 1 i midlertidig forordning om omsetning av ved på Vestlandet, skal innmeldes til forsyningsnemnda, som sammen med skogeierorganisasjonens tillitsmann fordeler veden på forbrukerne i kommunen.

§ 2. Direktoratet for industriforsyning kan bestemme at forbudet i § 2 i midlertidig forordning om omsetning av ved på Vestlandet mot salg av ved for levering ut av bygden til andre enn staten v/ Forsyningsdepartementet i visse distrikter også skal gjelde levering til oppfylning av salgs- eller leveringsavtale, inngått før 27 mars 1941.

§ 3. Bestemmelsene om straf og inndraging i lov av 14 13 mai.
mai 1917 nr. 5 § 8, jfr. Administrasjonsrådets bestemmelse
av 19 september 1940, kommer til anvendelse ved overtredelse
av bestemmelser gitt i medhold av denne forordning.

Oslo 13 mai 1941.

Landbruksdepartementet.

Forsyningsdepartementet.

Th. J. O. Fretheim.

Øystein Ravner.

R. J. Fuglesang.

Forandring i reglementet for Norges Bank 2008.

Ved beslutning i møte 2. desember 1940 ble av Norges
banks representantskap §§ 55, 56 og 57 i bankens reglement
forandret til å lyde så:

§ 55. Direktørens forretnings- og i andre forhold nestfor-
mannen har å forberede og i direktørens møter forelegge de
saker, som av dens skal behandles. Han har sørger for
de fattede beslutningers innfrielse i direktørens forhand-
lingsprotokoll. Som regel har et av dem undertegnet de av
direksjonen utferdigede skrivelser. Han har spesielt å fore-
ta med forretningsforløsen og virksomheten både ved
styret og veddelingene, vedtatt og uten at styret der-
ved fratas de øvrige direktører vil og de som har
de er berettiget til også ved styret.

Utgiver: Byråsjef C. Lampe.